

for kun give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver oplysninger, som stammer fra selskabet selv eller fra korrespondancen med Finanstilsynet. Disse oplysninger må selskabet selv antages at være i besiddelse af, hvorfor selskabet selv frit kan foretage videregivelsen.

Det foreslås på denne baggrund, at selskaber under tilsyn ikke skal kunne give et for Finanstilsynet forpligtende samtykke til offentliggørelse af ellers fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at det enkelte selskab eller dets kunder ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører forsikringssselskabets relationer til kunder og tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde selskabet. Bestemmelsen svarer til den gældende lov om forsikringsvirksomheds § 240 c, stk. 2, nr. 2. Det er dog præciseret, at oplysninger om kundeforhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde selskabet, også gælder efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området, og fremgår nu af et særskilt stykke.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Bestemmelserne herom er uændrede, dog er rækkefølgen systematiseret, og der er sket en præcisering af enkelte bestemmelser. Herudover er der indføjet nye bestemmelser (nr. 7 og 8).

I den foreslåede nr. 1 præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Den gældende bestemmelse omfatter forhold, der er omfattet af straffelovgivningen. Det er uklart, hvad der forstås ved udtrykket straffelovgivningen. Hertil kommer, at bestemmelsen synes at forudsætte, at der utvivlsomt foreligger en overtrædelse.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsens formulering præciseret således, at fortrolige oplysninger også kan videregives til brug for efterforskningen af

en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 2 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 4 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 4 til den nuværende nr. 9, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 7 indeholder en ny bestemmelse, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 11.

Bestemmelsen i den foreslåede nr. 8 er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen, især til brug for forvaltningsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisors hverv. Baggrunden for den hidtidige praksis er, Rigsrevisionens rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen.

I overensstemmelse med 3. skades- og livsforsikringsdirektiv præciseres det i nr. 9, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre myndigheder. Sidstnævnte er specielt rettet mod udenlandske myndigheder, der i visse tilfælde har en anden status eller en anden betegnelse. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende nr. 5.

Nr. 10 svarer til den nuværende nr. 7.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 4. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Det er i nr. 13 præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at det pågældende lands tilsynsmyndighed tilkendegiver ikke at ville udlevere de pågældende oplysninger.

Det er samtidig præciseret, at bestemmelsen ikke omhandler EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 11 og 12.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 240 c, stk. 5. Det er dog præciseret, at alle, der efter den foreslåede stk. 5 modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat der er tale om fortrolige oplysninger.